

Lovas István: Ami Európát fenyegeti

2016 június 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem a populizmus, hanem Brüsszel hozza ránk Armageddönt.

Egy nappal a mai Brexit-szavazás előtt a Népszava nevű napilap Orbáni populizmustól féltik Európát címmel tártá riadt olvasói elé talán hatmilliomodszor a világot rettegésben tartó igazi végveszélyt. A cikkben hitelesítésként ott szerepel a Financial Times, az AFP, a Deutsche Welle és a globális papagájkorús rólunk közismerten csak ellenőrzött tényeket író társai. Megspékelve persze olyan hazai hangokkal, mint például Boros Tamás, a „Political Solutions” (helyesen: Policy Solutions) nem „munkatársáé”, hanem stratégiai igazgatójáé, aki a német közszolgálati rádióknak mondta el, hogy Orbán Viktor „hivatalos retorikája” arra irányul, „hogyan ellenséget találjon a határokon kívül”.

Azon a feloldhatatlan ellentmondáson most ugorjunk át, hogy a hazai balliberális tábor az elmúlt időkben szintén hatmilliószor emlékeztetett bennünket arra, hogy a tízmillió „népességet” el sem érő, populistán undorító Magyarország olyan kis vacak-kacat hely, hogy arra Washingtonban és egyéb helyeken oda se pöknek.

A népszavazás cikkben a „populista” szó természetesen többször előfordul, mint ahogyan az napi legalább egy tucat gyakorisággal jön elő húsz másodpercenkénti orrváladékszívás társaságában a klubrádiós Szelestey Lajos által összeállított napi külföldi lapszemlében, amely „hűtőnk”, mint annak – nyilván diktatórikus indulatú – összetörését a hétköznap reggelenként 7:05 perckor kezdődő előadás szignójában hallhatjuk is.

Mára a „populista” szó és annak változatai olyannyira fontos szitokszóvá változtak a saját hazugságai göbbelsi gyakoriságot messze felülmúló ismétlésére beállt nemzetközi és hazai cseleedsajtóban, hogy az előfordulási gyakoriságában, noha szinte hihetetlen, már kiszorította a korábban az előfordulási riogatási versenyben Guinness-rekordot tartó „gyűlölet” szót.

Hogy mi lesz a mai brit népszavazás eredménye, azt holnap reggel a manchesteri városházából tudja meg majd a világ. Érdekes, hogy – olvasható egy brit portál tegnapi cikkében – a brexitesek és a maradósok között ingadozó mérleg nyelvét az Egyesült Királyságban élő fekete, ázsiai és egyéb etnikumok szavazási hajlandósága billentheti az egyik vagy másik irányba, ugyanis míg a mélybritek (saját szóköltés) körében nagyjából fej-fej mellett áll a két tábor aránya, addig a kisebbségek esetében nyolcvan százalék van Nagy-Britannia európai uniós tagságának fenntartása mellett.

Míg húsz százalékuk szavazna annak elhagyására, és így minden attól függ, mekkora lesz a részvételi arány. (Hogy például a jamaicai Negril beach tájékaról a nekik távoli szigetországba bevándoroltak szívéhez miért van ilyen közel a mai unió schumani ideája, és hogy tudják-e, az mennyiben különbözik a jamaicai jerky chicken ételspecialitástól, arról még nem készült felmérés.) Egy biztos azonban. És most hadd idézzem Bakondi Györgyöt, a miniszterelnök belbiztonsági főtanácsadóját, akit idézni a köztudomásúan magyarbarát („Ria, ria, Ausztria!”), Soros-imádó balliberálisok szerint olyan, mint az ötvenes években Rákosit. Tehát ezt mondta: „Brüsszelnek szakítania kell az eddigi politikájával”.

Nagyon is. Fundamentálisan. Szerkezetében, ideológiájában, de – legyen ez bármilyen furcsa – esztétikájában is. Ugyanis – mielőtt rátérnénk az előbbiekre – milliókat taszítanak az Európai Uniót képviselő olyan arcok, mint a percnként az európai értékeket sívító, a demokráciák fenséges ünnepének számító népszavazás elleni göröcsökben fetrengő Jean-Claude Junckeré és Martin Schulzé, miközben a két visszataszító fellépésű figura tíz ujjal tömködi zsebébe havi harmincezer eurós gázsiját.

Az Európai Unió tagországaiban élők szemében messze nem a „populistákkal” van a baj. Ami mutatja, hogy a „populisták” sorra kerültek hajszálnyira a kormányzati szerephez, beleértve nyugati szomszédunkat, ahol az alkotmánybíróság július 6-ig dönt, hogy meg kell-e ismételni a választásokat a megválasztott zöld elnököt segítő választási csalások özöne miatt. És beleértve az Atlanti-óceán túlsópartját, ahol egy esetleges trumpi győzelem a világnak végre egy országpusztító beavatkozásaival leálló szuperhatalmat hozhat eredményként.

Az unióban száz és százmillióknak egyáltalában nem a „populizmussal” van bajuk, hanem az irdatlan méretű, bizarr módon éppen a fiatalokat érintő munkanélküliséggel, a jövő iránti reménytelenséggel, az EU-t magával és a mélybe, sőt végzetébe rángató Merkel kancellár-féle Willkommens-kultúrával, a teljesen felesleges, az élet minden területén az embereket gúzsba kötő, a kontinens gazdaságát a globális versenyben fékező szabályozásokkal. És

azzal van bajuk, hogy a Juncker–Schulz–Verhofstadt-félék minél több hatalmat akarnak a brüsszeli központnak (amely „központosítási” aktustól a hazai bal- és neoliberaisok csak akkor vonyítanak, ha azt Budapesten egy jobboldali kormány teszi), folyamatosan lefaragva a nemzeti szuverenitást. Ahelyett, hogy például migránsügyben felismerték volna azt a kézenfekvő és mind szélesebb körben osztott „Made in Hungary” javaslatot, hogy a tragikus uniós impotencia helyett az EU külső határait kell megvédeni. Ha már Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár is migránsügyben csak az annak ellenállni akaró európai országokat bunkósbotozza, haszonelvően kifelejtve az olyan országokat is, mint hazáját, Dél-Koreát.

Miközben ezen brüsszeli rossz arcok tulajdonosai gigantikus hazugságokat terjesztenek, nem utolsósorban azért, hogy az Európát háborúba sodró Oroszország-fóbiát Amerika ösztönzésére és nyomására fokozzák, és saját háborús készülődéseiket igazolni igyekezzenek. Hogy az ezen igyekezetben elkövetett tettek és kimondott mondatok szemenszedett hazugságértékükön Mount Everest nagyságúak, arra jó példa Peter Hultqvist svéd hadügyminiszter (bocsánat: honvédelmi miniszter) keddi elismerése annak, hogy 2014-ben a stockholmi kormány hazudott akkor, amikor azt állította, orosz tengeralattjárók hatoltak be svéd vizekre. Merthogy, ismerte el most, a két tengeralattjáró egyike a sajátjuk, a másik pedig német volt.

És hogy a békés környezetvédekként pózoló zöldarcúak miként támogatják a washingtoni neokon ultrák oroszellenes szankcióit, és az Oroszország elleni, háborút gerjesztő akciókat, azt legutóbb vasárnap mutatták be Berlinben, miután rémületükre és az össznémet hivatalosság megdöbbenésére nem kisebb személy, mint Frank-Walter Steinmeier német külügyminiszter követelte, hogy szűnjék meg a NATO orosz határok melletti hadgyakorlatos kardcsörtetése és – nem vicc! – „háborús üvöltözése”. Helyette pedig, követelte, működjenek együtt Moszkvával. Ami után a Magyarországot a migránsügyekben is folyamatosan a Hádészbe lökni akaró, arcbeli vonzerejében szintén a létrák mínuszos fokait sem elérő németországi Rebecca Harms, az Európai Parlament zöldfrakciós társelnöke (a jó emlékű Cohn-Bendit partnere) Steinmeiert támadta, kijelentéseit – és ez sem vicc – „feleltleneknek” nevezve.

Nos tehát: Európa népe mind nagyobb tömegben ezektől az emberektől, a migránsaiktól, az új háborús, pusztító, gazdasági stagnálást és elviselhetetlen munkanélküliséget okozó, „idevelemindenhatalmat!” Brüsszeltől félnek. Nem pedig a népakaratot kifejező populistáktól. Akikre Európában is mind többen fognak szavazni Svájctól Ausztrián és Hollandián át a skandináv országokig, még akkor is, ha politikailag inkorrekt módon cigány gyerekek potyognak is az égből.

Lovas István – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
